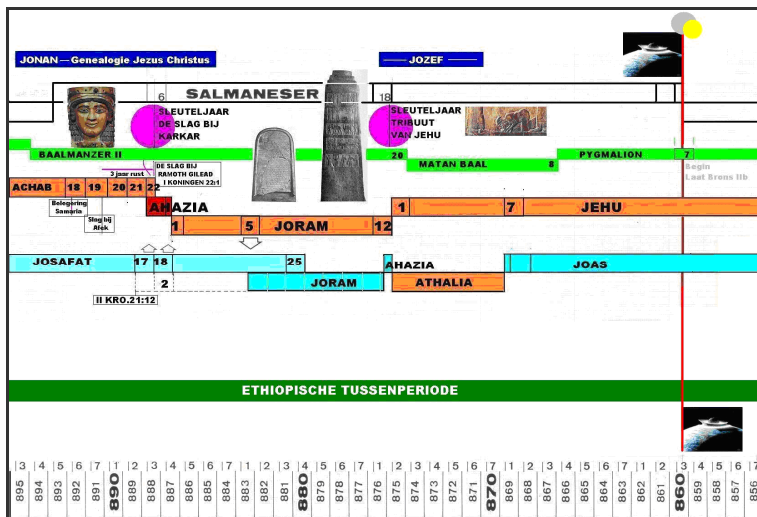

Hoofdstuk 17 856 - 895 voor Christus - schema 24

Schema 24

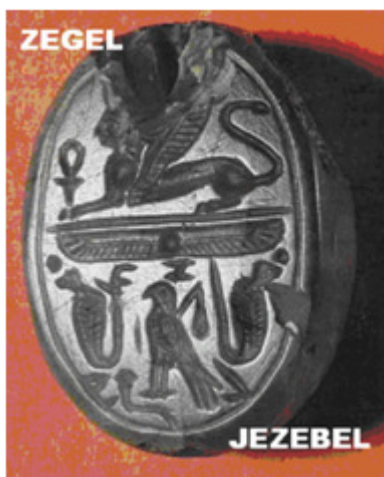
De koningen van Juda & Israël

Ik begin deze periode met het voortzetten van de regering van Jehu verder de tijd in. Zijn eerste regeringsjaar is 875 v.Chr. Het jaar dat hij Joram van Israël vermoordt tezamen met Ahazia van Juda, die bij Joram op bezoek was. Het jaar 875 v.Chr. is dus een belangrijk ankerpunt in deze constructie. In Juda bestijgt na de dood van Ahazia koningin Athalia de troon. De Bijbel¹⁹⁷ wijst erop dat de priesters de jonge kroonprins Joas zes jaar lang voor Athalia verborgen hielden. Joas van Juda bestijgt na haar dood volgens

¹⁹⁷ II Koningen 11:3

het Bijbelbericht¹⁹⁸ de troon in het zevende jaar van Jehu. Geen troonjaren ditmaal in Juda. We zien op deze constructie dat, wanneer we de nisan tot nisan-jaartelling voor het tienstammenrijk volgen, Joas eerste jaar in 869 v. Chr. begint. Zijn tweede jaar loopt dan van Tishri 869 tot Tishri 868 v. Chr., volgens de jaartelling die in het tweestammenrijk gold.

Voor Ahazia regeerde in Juda Joram wiens regering begon in het vijfde jaar van zijn naamgenoot in Israël. Joram van Juda regeerde dus volgens mijn schema drie jaar in co-regeenschap met zijn vader Josafat. En een volgende verankering tussen de koningen van Israël en Juda merken we met

het 17de en 18de jaar der regering van Josafat. In het 17de jaar van Josafat¹⁹⁹ begint Ahazia in Israël te regeren, na de dood van Achab. Ahazia regeert twee jaar volgens het bijbelbericht. Op mijn revisie één jaar en een gedeelte van het tweede jaar, want in het 18de jaar van Josafat²⁰⁰ reeds begint de regering van Joram in Israël. We merken eveneens dat Joram van

---

¹⁹⁸ II Koningen 12:1

¹⁹⁹ I Koningen 22:52

²⁰⁰ II Koningen 3:1

Juda twee co-regentschappen gekend heeft. Want de bijbel bericht²⁰¹ dat in het tweede jaar van Joram van Juda zijn naamgenoot in Israël koning werd! De Septuagint vertaling (LXX) heeft hier correct het 18de jaar van Josafat staan! Ik geloof dat de verklaring ligt bij de gebeurtenissen rond de slag bij Ramoth in Gilead tussen de geallieerde legers van Israël en Juda tegen Aram. Voorafgaand aan deze slag is volgens mij Joram als co-regent van Josafat in Juda benoemd. Niet onlogisch wanneer we bedenken dat Achab in 888 v.Chr. in deze slag bij Ramoth sneuvelde. Voorafgaand aan deze slag was trouwens in Israël Ahazia als co-regent aangesteld. De regeerperiode van Achab werd vooral gekenmerkt door de vele oorlogen met Benhadad van Aram, het huidige Syrië. Chronologisch is het vanuit de bijbel mogelijk om één en ander op de tijdsbalk vast te pinnen. Aan de slag bij Ramoth in Gilead, waar Achab aan zijn einde kwam, waren drie jaren van rust voorafgegaan.

“Nadat men drie jaar stilgezeten had, zonder oorlog tussen Aram en Israël, gebeurde het in het derde jaar...”

I Koningen 22:1

Het was trouwens kort voor het hervatten van de oorlog tussen Israël en Aram dat zij nog als geallieerden in de slag bij Karkar tegen de Assyriërs gestreden hadden! Straks daarover meer.

Op mijn tijdsbalk bestrijken deze jaren de periode tussen 891 en 888 voor Christus. De slag bij Afek²⁰²

---

²⁰¹ II Koningen 1:17

²⁰² I Koningen 20:26

tussen de legers van Aram en die van Israël kan dus in 891 v.Chr. gedateerd worden. De belegering van Samaria²⁰³, de hoofdstad van Israël, één jaar daarvoor in 892 v.Chr., het 18de jaar van Achab. De periode van drie jaar droogte met hongersnood als gevolg met het optreden van de profeet Elia hoort in het begin van de regering van Achab thuis en wordt in het volgend hoofdstuk behandeld. Het is wel belangrijk om over deze langere tijdsperiode op de tijdsbalk te beschikken. Achab's leger wordt namelijk door de koning van Assyrie beschreven als een sterk leger met ongeveer 2000 strijdwagens. Ik kan me voorstellen dat de driejarige hongersnood aan veel paarden het leven zal gekost hebben. Die dieren hebben ook, net als de mens, dagelijks voeding nodig. Zeventien jaar later moet Achab wel opnieuw over een paardenarsenaal beschikt hebben. Een overzicht van deze periode geeft wat jaartallen betreft het volgende resultaat:

Juda

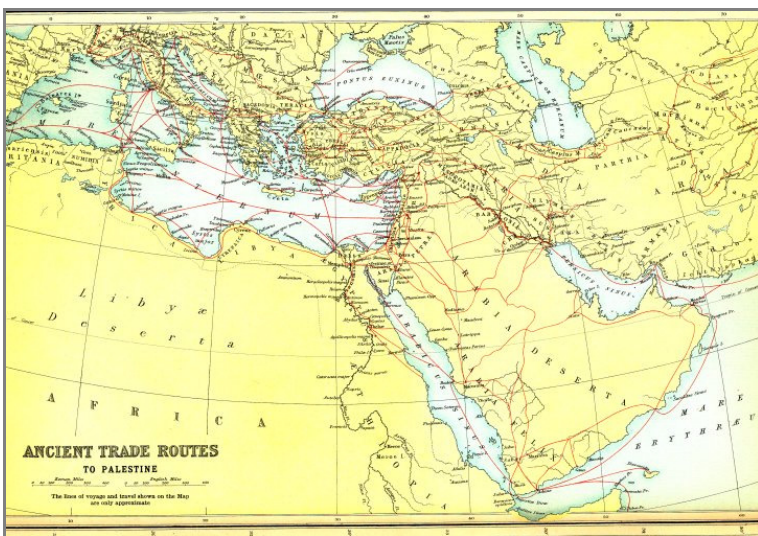
869/830	Joas	2 Koningen 12:1
875/869	Athalia	2 Koningen 11:3
876/875	Ahazia	2 Koningen 8:26
883/876	Joram	2 Koningen 8:16
906/880	Josafat	2 Kronieken 20:31

Israël

875/847	Jehu	2 Koningen 10:36
887/875	Joram	2 Koningen 3:1
888/887	Ahazia	1 Koningen 22:52
909/888	Achab	1 Koningen 16:29

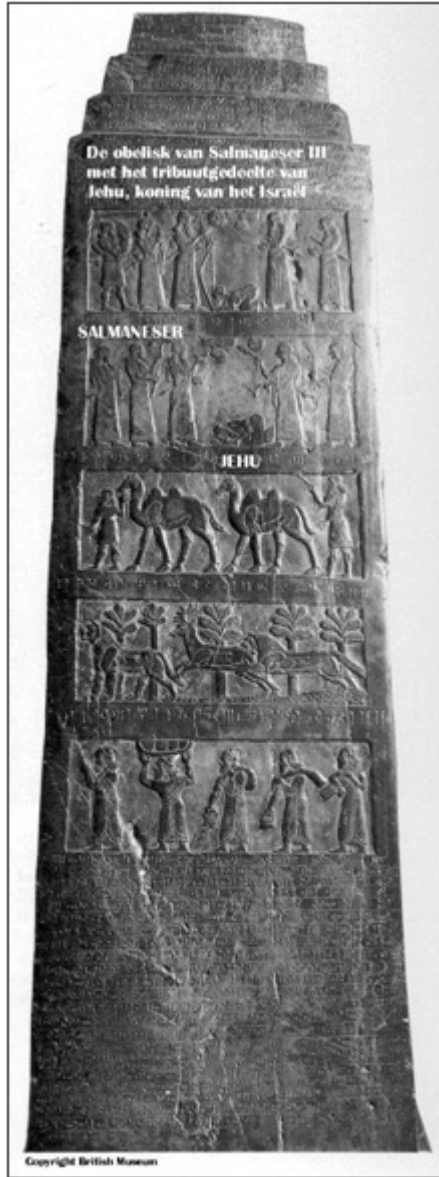
²⁰³ I Koningen 20:1-22

Kaart 11

De koningen van Assyrië

Schema 24 geeft twee belangrijke sleuteljaren waarmee de Assyrische koningslijsten verbonden zijn. Namelijk het zesde jaar van Salmaneser III en de slag bij Karkar in het stervensjaar van Achab van Israël in 888 v.Chr. en het eerste regeringsjaar van Jehu wanneer deze schatting aan Salmaneser III betaalt in diens achttiende jaar zijnde 876/875 v.Chr. Zoals reeds vermeld in hoofdstuk 16 gebruik ik deze jaren om de Assyriërs met de Israëlieten op de tijdsbalk te verankeren. De 34-jarige regering van Salmaneser III beslaat dan ook praktisch geheel schema 24. De Bijbel geeft betreffende deze veldslag geen commentaar. Salmaneser daarentegen heeft een

stele nagelaten met een opsomming van alle koningen waartegen hij gestreden heeft en op deze lijst komen Israël en Achab voor. Daarna geven Salmanesers annalen te kennen dat hij in zijn 18de jaar schatting ontving van Jehu van Israël. Deze chronologische gegevens passen volledig in de koningslijst van Israël en zijn dus 'het' ankerpunt tussen beide landen. Deze schatting en eerbetoon gebeurde in 875 v. Chr., het eerste regeringsjaar van Jehu. Van deze gebeurtenis is een Assyrische overwinningsobelisk bewaard. Deze zwarte obelisk bevindt zich in het British Museum te Londen en toont Jehu die letterlijk op zijn knieën en gezicht voor Salmaneser III ligt. Ik herinner mij heel sterk de eerste maal, enkele jaren geleden, dat ik voor deze obelisk stond en zelf dit in wezen smartelijk toneel zag. Hier staat toch een man afgebeeld die door de profeet van JHWH persoonlijk geroepen werd om koning van Israël te worden en het huis van Achab te

vernietigen. Hetzelfde jaar nog knielt hij voor de koning van Assyrië. De Bijbel²⁰⁴ leert dan ook dat hij weliswaar met grote ijver het geslacht van Achab uitmoordde maar daarnaast een afgodendienaar bleef en naar de farao van Egypte toe was hij Rib Addi, een trouwe onderdaan. Of hoe een mens dwalen kan!

Wat de slag bij Karkar betreft plaats de conventionele chronologie dit treffen in 853 voor Christus! Een verschil van 35 jaar dat de Assyriërs verder op de tijdsbalk de tijd inschuiven. Door het loslaten van de verkorte chronologie van Thiele en het terugkeren naar de normale regeringsperiodes van de koningen van Juda en Israël en rekening houdend met vermeldingen van sabbats- en jubeljaren kom ik op een verschil van 35 jaar uit. De gangbare geschiedschrijving komt op 853 v. Chr. uit door vanaf hun ankerpunt, de zonsverduistering van juni 763 v. Chr., terug te tellen en dit op basis van de zogenaamde Eponymlijsten. Dit zijn lijsten waarvan men veronderstelt dat ze per jaar de naam van een Assyrische ambtenaar of 'eponym' met een bepaalde gebeurtenis verbindt. De slag bij Karkar wordt dus gedateerd in 853 door 90 jaar of 90 namen vanaf 763 terug te tellen. Dat dit geen absolute chronologie is, meen ik in de vorige hoofdstukken reeds aangetoond te hebben. Vooral het baanbrekende werk van Dr. Arie Dirkzwager met zijn verschillende publikaties heeft aangetoond dat koningsnamen in Assyrië ontbreken en we meermaals van een

---

²⁰⁴ II Koningen 10:31

‘damnatio memoriae’ in Assyrië kunnen spreken. Een overzicht voor deze periode geeft volgend beeld:

860/847 Shamsi Adad V

893/860 Salmaneser III

917/893 Assur Nasir Pal

De koningen van Egypte

Over Egypte heersen gedurende deze periode de Ethiopiërs. Jaartallen hebben we niet. Wel een aantal aanduidingen dat er inderdaad een tussenperiode is geweest van Amonhotep II tot Thothmosis IV.

De Feniciërs en de stichting van Carthago.

Het jaar 860 v.Chr. zag de stichting van Carthago. Tot die bevinding kom ik door de chronologische gegevens van Flavius Josephus dienaangaande te verankeren op mijn revisie. Josephus schrijft²⁰⁵ dat er 143 jaar en 8 maanden zitten tussen het jaar van het begin van de bouw van Salomo's tempel en het zevende jaar van Pygmalion met de bouw van Carthago. Het begin van de bouw van de tempel was in 1003 v.Chr., een jubeljaar overigens, en 143 jaar later wordt dan 860 voor de bouw van Carthago. Ik geloof dat het vertrek van de Feniciërs naar Carthago, naast de acties van Salmaneser III, vooral aan een kosmische catastrofe te wijten zijn.

De kosmische Megacatastrofe van 860 voor Christus

In mijn boek ‘Kroniek van het oude Israël’ dat in 1993 verscheen vermeldde ik dat 864 v.Chr. een

---

²⁰⁵ Flavius Josephus Against Apion Bk. I,17

catastrofejaar was²⁰⁶. Ik deed dit aan de hand van het werk van D.W.Patten die ik reeds enkele malen citeerde. Het is inmiddels duidelijk dat deze onderzoekers de chronologie van Thiele hanteerden en zo tot bepaalde ankerpunten kwamen; Zoals de belegering van Jeruzalem in Hizkia's 14de jaar dat gewoonlijk in 701 v. Chr. geplaatst wordt en dit op basis van Assyrische gegevens. Dit betekent dat de data die we van Velikovsky e.a. hebben dienen gereviseerd te worden. 701 v.Chr. wordt nu 709 v.Chr. En zo ook het catastrofejaar van Patten dat naar 860 v.Chr. gecorrigeerd dient te worden. Chronologische gegevens maken dit duidelijk. Meer nog, wanneer we enkele jaartallen als ankerpunten gebruiken, komen ook andere catastrofejaren aan het licht. Een voorbeeld is de duur tussen de twee catastrofes die de 15de eeuw voor Christus troffen. De catastrofe ten tijde van de exodus uit Egypte en de catastrofe ten tijde van de intocht in het Beloofde Land. Tussen beide gebeurtenissen ligt 46 jaar en geen 52 zoals Velikovsky beweerde. Meer daarover in hoofdstuk 25. Wanneer we echter met schijven van 46 jaar gaan werken, want er was wel degelijk een cyclus aan de hand, blijkt dat enkele interessante data te voorschijn komen. Het ankerjaar van 722 v.Chr. bijvoorbeeld, met de dood van Achaz, wat Velikovsky een catastrofejaar noemde, geeft volgende uitkomsten wanneer we naar voor en naar achter in de tijd rekenen. 722 min 46 geeft 676 v. Chr. met gereviseerd het 6de jaar van Essarhaddon en zijn

---

²⁰⁶ Kroniek van het oude Israël - hoofdstuk 6 - ISBN 9073739071

invasie in Egypte. 722 plus twee schijven van 46 jaar brengt ons in 860 v. Chr. voor een gelijkaardige gebeurtenis. En wanneer we 46 jaar rekenen vanaf 860 v.Chr. verder de tijd in, arriveren we in 906 v.Chr. tijdens de regering van Achab in diens vierde jaar. Hetzelfde jaar dat Josafat de scepter in Juda overneemt. Ik geloof dat dit het jaar van het optreden van Elia op de Karmel²⁰⁷ was. De Bijbel verhaalt hoe Elia aldaar vuur uit de hemel liet neerkomen wat zeker kosmisch verklaard kan worden.

De vernietiging van Tyrus. Schilderij van John Martin (1840 AD). Een mega kosmische catastrofe was de oorzaak van de vernietiging en was de aanleiding voor wereldwijde volksverhuizingen.

---

²⁰⁷ I Koningen 18:20-46

De Moabitische Stele

Ik ben Mesa, zoon van Kamos-..., koning van Moab, uit Dibon afkomstig. Mijn vader is koning geweest over Moab dertig jaar en ik werd koning na mijn vader en ik maakte deze offerhoogte in Karho... omdat hij mij gered heeft van alle koningen en mij heeft doen neerzien op al mijn haters. Omri, de koning van Israël, hij verdruchte Moab vele dagen..

© Louvre